

TÖHNÄ

4 · 1990

TÖHNÄ 4/1990

Julkaisija:
Tapiolan Metsänkävijät ry.

Päätoimittaja:
Maija Laine

Toimitussihteerit:
Heli Kauhanen
Jukka Sarpila

Toimituskunta:
Maria Nuutila
Henna Oksanen
Kati Palsanen
Riitta Peltola
Tiina Remes

Painopaikka:
Monikko, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy
MAALISKUUSSA

PÄÄKIRJOITUS

KORVESSA KESKELLÄ YÖTÄ ...

Telkkari edessä näyttää kuvaa navetasta. Vähän väliä pitää paikan päällä käydä katsomassa lehmää, joka alkaa poikia. Tapahtumaa on odotettu jo vajaa viikko....

Paljoa muuta ei täällä odotakaan ja kiire ei ole mihkään, kelloa ei paljon katsella. Tällainen elämäntyö tuntuu kaupunkielämään tottuneelta oudolta. Alkuun oli vaikeata, aika tuli pitkäksi, mutta vähitellen sitä rupeaa sopeutumaan...

...ja ennen kaikkea oppii arvostamaan ihmisiä, jotka elättävät itsensä maataloudella. Joka päivä - oli arki tai pyhä - on noustava aamulla aikaisin ylös ja hoidettava eläimet ja sama toistuu joka ilta, siinä ei juhlimaan lähdetä. Päivärytmi on hyvin samanlainen, mutta ihmiset ovat onnellisia. Välistä sitä rupeaa oikein miettimään miten omasta mielestä vähään ovat toiset tyytyväisiä ja tyytyväisempiä kuin monet kaupunkilaiset paljoonsa.

Toisaalta... pienet purot muodostavat suuren joen...

ILOISTA UUTTA VUOTTA KAIKILLE !

Kaipa

RIIHITYS

NÄÄTIEN NÄKÖKULMASTA

Lähdimme Velskolan läheltä raskaalle taipaleelle vaativan alkutehtävän jälkeen. Alkutehtävä oli puupeli. Aikaa oli vähän, mutta selviydyimme kuitenkin kunnialla. Sitten alkoi taival ensimmäiselle rastille.

Peki otti meidät avosylin (ei kuitenkaan halaamalla) vastaan rastille nro.1. Ensin Peki antoi meille pari pennosta, jos tarvitsisimme niitä raskaan taipaleemme aikana. Siellä piti tunnistella juureksia maistelemalla ja kaloja kääntelemällä. Sitten matkamme jatkui kohti rastia 2.

Matkan varrella ohitimme Övergårdin verihurtan.

Rastilla 2 tapasimme huumenarkkarin nimeltä Paula, jota ryhdyimme auttamaan. Sen jälkeen lähdimme taivaltamaan kreppirataa pitkin rastille 3. Siellä meidän piti koota ja sytyttää myrskylyhty (joka ei kuitenkaan oikein onnistunut).

Lähdimme rastille 4, joka oli ruokarasti. Siellä teimme risottoa, jota tarjoilimme Marialle ja Hanskille jälkiruoan kera.

Sitten matkamme jatkui rastille 5. Siellä piti tunnistaa johtajien nimiä lempinimien mukaan. Muitakin partiojuttuja piti tietää ja omenasta piti kuoria niin pitkä kuori kuin mahdollista.

Lähdimme rastille 6, joka oli Vekan solmurasti. (Ikävä kyllä emme osanneet kuin kaksi solmua.)

Seitsemäs rasti oli Jupin ja Banzarin Legorasti. Mortin neuvojen mukaan saimme nopeasti kasaan legorakennelman.

Matkamme jatkui iloisesti yörastille. Yölle saavuimme ensimmäisinä jo klo.16.

Sunnuntaina aamulla söimme kiireisen aamupalan ja jatkoimme taas matkaamme, määränpäänä rasti nro.1. Rastilla oli Hennan ja Hanskin esterata, josta suoriuduimme kohtalaisesti. Lähtö taas eteenpäin...

Rastilla 2 piti koota Jupin pärsä leikkeleen jäljiltä.

Seuraavalla rastilla pystytimme nigerin, jonka saimme jotenkuten pystyyn.

Ja sieltä kiritaipaleelle kohti Velskolaa. Maalissa meidän piti juoda lakujen läpi virvoitusjuomaa mahd. nopeasti.

Ja viimein odottelimme vain Hepsun isää, joka tuli hakemaan meidät kotiin.

NIIN OLI RIIHITYS PÄÄTTYNYT.

KIRJOITTIVAT: Lilli, Sini ja Hepsu (Näädät)

ERÄÄN SOLMUN FILOSOFIA

Erään solmun filosofia

Tervehdys taas kaikille uskollisille lukijoilleni ! Tällä kertaa aiheenani on paalusolmu, joka on mitä paras solmu esim. veneen kiinnittämisessä laituriin, koska se ei kiristy. Solmun kaikki Töhnän lukijat varmasti, ja jolleivät osaa niin se on syytä opetella oman johtjan opastuksella.

Mutta palatkaamme ajassa hieman taaksepäin. Paalisolmu on hyvin nuori solmu, kuten alpitkiesä nuori vuoristo, se on peräisin Pyhän Yrjön ajalta. Paalisolmu ei kuitenkaan keksinyt solmua, mutta solmun tekotapa on saanut vaikutteita Pyhän Yrjön lohikäärmeen kukistamisesta. Kallot ovat varmaan kuulleet tarinan käärmeestä ja sen tappamisesta tehdessään paalusolmua. Alunperin tarinassa vain lohikäärme ja luola.

Solmun keksi tietävästi myös englantilainen kalastaja, joka kyläsi solmuihin, jotka eivät auenneet. Tästä syystä John Smith (kyseinen kalastaja) aloitti solmun prototyyppien valmistamisen. Hän teki useita tuhansia eri solmunalleja kunnes keksi oikean paalusolmun. Aikaa kului n. 40 vuotta. John Smith nimesi solmun paalusolmuksi, ja keksi tarinan solmun tekoon Pyhän Yrjön seikkailuista.

Tarina John piti solmulle sopivana, koska hän katsoi sen keksijän olleen yrittänyt voittaa lohikäärmeen tappaminen. Englannin matkailijoiden tiedoksi, että Smithin tuhannet solmumallit ovat nähtävissä Inus Yorkin kaupungissa Englannissa. Lukijoita varmaan kiinnostaa tietää että amiraali Nelson (Napoleonin kaataja merisodassa) oli sukua John Smithille 20:ssä polvessa.

Näin lyhyeksi lopuksi toivotan kaikille HAUSKAA JOULUA ja ONNELLISTA UUTTA VUOTTA.

TRIS

Ps. Ollaan sitten varovaisia siellä ulkona.

Ps.Ps. Naru lyhentää myös juolupukin ikää...

HYVÄÄ SOULUA!

L. Toimilas

solmukohtia

Solmukohtia - palsta on alunperin tarkotettu lippukunnassa toimivien johtajien mielipiteiden esiintuomista varten. Eli jos avaat suusi väärään aikaan oikeassa paikassa, voit joutua kolumnistin osaan.

Ja juuri näinhän minulle kävi. Seuraava kirjoitelma on oikeastaan "ulkopuolisen tarkkailijan" näkökulma lippukuntamme toiminnasta.

Ainakin minusta TapMe:n tämänhetkinen toiminta on aika lähellä sitä, mitä sen tuleekin olla. Erityisesti mieltä lämmittävää on nähdä nuorempien johtajien olevan täysin sydämin mukana. Osan heistä olen nähnyt ensimmäisen kerran sudareina (vähän vanhaksi itsensä tässä tuntee). Viimeaikojen retket ovat olleet varsin hyvin suunniteltuja, mistä kiitos tekijöille ja myöskin osanottajille. Mokiahan nyt sattuu aina, ja täydellisyyttä ei voi saavuttaa koskaan, tärkeintä on ottaa oppia kokemuksista. Erehtyminen on inhimillistä, mutta saman virheen toistaminen osoittaa jääräpäisyyttä. Jos käsitykseni tuntuvat liian positiivisilta, on syytä muistaa, että olen muodostanut ne retkien ja leirien pohjalta, viikoittaiseen toimintaan minun on käytännön syistä ollut mahdotonta osallistua. En siis ole päässyt stressaantumaan tai turhautumaan ja mielipiteenikin ovat ehkä pehmentyneet ajan kuluessa. Muuten olen sitä mieltä, että kritiikki on hyödytöntä ja muuttuu arvottomaksi jälkiviisaudeksi, mikäli sen ohella ei tuo esiin rakentavia parannusehdotuksia.

"Peki"

by Henna & Ania

Jokin verran mieltäni kaivertaa huoli TapMe:n tulevaisuudesta kisalippukuntana. Tämän vuoden Espoon Punainen oli hieman heikko esitys kun useimmiten lähtijöitä on ollut toistakymmentä vartiota. Potentiaalisia kisailijoita kuitenkin on, missä siis vika ? Pitäisikö ehkä järjestää jonkinlaisia survivalkursseja kisaanlähtijöille, aiheena voisi olla vaikkapa suunnistusta, tehtävä- ja työkaluvinkkejä, varusteiden valitsemista ja ruokavinkkejä. Vaikka kisaolosuhteet ovatkin joskus lähes epäinhimillisiä (vettä, räntää, kylmää), ei kisan jälkeistä tunnetta voita mikään. Kun on viettänyt viikonlopun metsässä, osaa sivistyksen mukavuuksia arvostaa aivan uudella tavalla. Aikahan kultaa muistot, esim. viime punkussa satoi oikeastaan vain kerran. Nimittäin lauantaiaamusat sunnuntain puoleenpäivään asti, siis tosiaankin vain yksi "sadekuuro".

Yksi viimeaikojen myönteisistä ilmiöistä on ollut vanhempainneuvoston toiminnan elvyttäminen. Jos vanhemmat kerran ovat halukkaita tukemaan lastensa harrastustoimintaa, on heille annettava siihen mahdollisuus. Varsin mainio tapa toimia yhdessä isien ja äitien kanssa on järjestää retkiä, joille heillä on mahdollisuus osallistua. Tätä tukee suosio, jonka saavutti aikanaan (kai vuonna -89) pidetty Kiljavan kevtäretki.

Uuden kämpän hankkiminen on vanhempainneuvostolle mitä parhain projekti. Se on varmasti riittävän haastava ja siinä on mahdollisuus käyttää erilaisia suhteita apuna. Loppujen lopuksihan hanke koskettaa koko lippukuntaa, viimeistään rahankeruutempauksien tullessa ajankohtaisiksi, niissä jos missä mitataan meidän yhteishenkemme taso. Loppujen lopuksi on vain realistista todeta, ettei Karhunpesän korjaaminen enää kannata, vaikka haikealtahan siitä luopuminen tulee tuntumaan, niin paljon muistoja siihen liittyy. Tosin moisen murehtiminen on vielä turhan aikaista myönnettäköön.

Lopun ajattelin omistaa erälle henkilölle tai oikeastaa hänen muistolleen. Nyt joulukuussa, 08.12.1990, tulee kuluneeksi kymmenen vuotta THE BEATLES - yhtyeen keulahahmon ja muusikon John Lennon väkivaltaisesta kuolemasta. Hänen elämänsä päätti 40 vuoden iässä mielinvikaisen ihailijan ampuma surmanluoti. Pop-muusikin vaikuttaja oli poissa. Ihmisten tuolloiste tunteet kuvastuvat hyvin seuraaviin sanoihin:

MIKSI MIKSI, MAAILMA ON NIIN JULMA ?
MIKSI HYVIEN MIESTEN TÄYTYY MENNÄ POIS ENNEN AIKOJAAN ?
HYVÄSTI JOHN LENNON, HYVÄSTI JOHN LENNON.
KIITOS SINULLE, LAULOIT RAKKAUTTA JULMAAN MAAILMAAN.

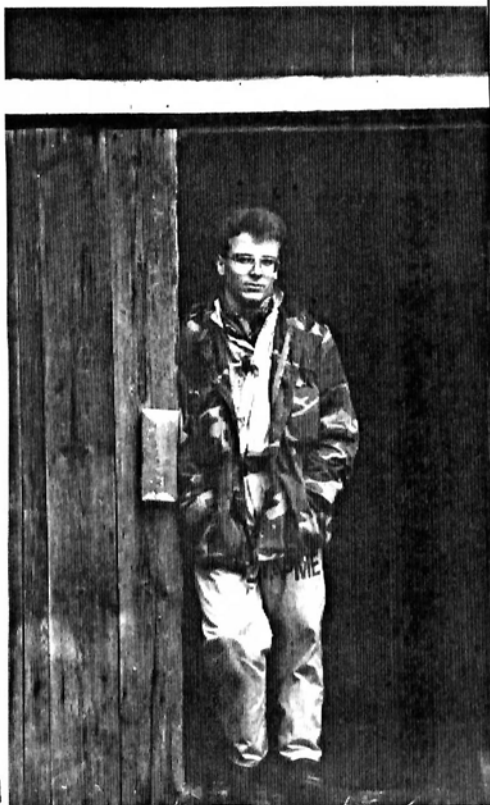
- J.Karjalainen, Hyvästi John Lennon

Samana päivänä, 08.12.90, on kulunut 125 vuotta Jean Sibeliuksen syntymästä. Molemmat, niin Lennon kuin Sibeliuskin, olivat ja ovat oman musiikin alueensa merkkihenkilöitä.

YOU MAY SAY I`M A DREAMER
BUT I`M NOT THE ONLY ONE.
I HOPE SOME DAY YOU`LL JOIN US
AND THE WORLD WILL LIVE AS ONE.

- J.Lennon, Imagine

PEKI

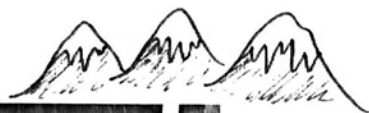
Suuri Seikkailu 9.-11. 11. -90

The great adventure

Lähtö Helsingin linja-autoasemalta klo. 18.30 kohti Loppea. Matka sujui mukavasti puolentoistatunnin aikana. Hyppäsimme pois bussista sysipimeään iltaan ja rupesimme talsimaan kohti Karhunpesää. Päästyämme vihdoin perille aloimme leikkimään ulkona. Ryhmitimme maat ja jokainen löysi oman ryhmänsä. Ensiksi yksi ryhmä meni sisälle, vei rinkkansa ja meni tekemään maansa lippua. Pian kaikki ryhmät olivatkin sisällä ja liput valmiina. Kaikilla oli nälkä joten menimme syömään jugurttia, leipää ja teetä. Syönnin jälkeen oli iltanuotio vuoro. Lauloimme ja leikimme ja saimme nähdä Kerkon, Pelkkä-Lotan Epun ja mahtavan jumppaesityksen. Sen jälkeen iltatoimet ja Kroooh!

Lauantai aamuna nostimme lipun (jota ei ollut) ja söimme aamupalan. Sitten suoritimme erinäisiä tehtäviä joihin kuului mm. mobilen teko, leivonta ja puunhakkuu. Lounaan jälkeen oli vuorossa leikkejä ja suunnistus. Radassa oli kuusi rastia, piti mm. opetella siirtämään riisiä kupista toiseen. Suunnistuksen jälkeen oli vapaa-aikaa. Menimme taas ulos etsimään metsästä lippuja joissa oli sanoja. Kun kaikki liput oli löydetty, teimme näytelmän sanoista ja harjoittelimme sitä. Taas oli iltanuotio aika, tällä kertaa vieraana oli Guru seuralaisineen. Paistoimme tikkupullaa (ja tomaatteja). Esitimme näytelmät ja kävimme nukkumaan.

Sunnuntai aamuna heräsimme n. puoli yhdeksältä ja kuvittelimme nostavamme lipun. Aamupalan jälkeen meidät komennettiin ulos, hyppimään paripussihyppelyä. Sitten leikimme yhtä sun toista mm. halonkaatoa, viherhiukkasta, lutikkaa ja muuta. Sitten muut pääsivät sisälle ruokahuoneeseen jossa oli paljon johtajia joilla oli kaikenlaisia sairaskohtauksia sormihaavasta valtimoverenvuotoon. Lounaan jälkeen siivosimme ja lopuksi oli vapaa-aikaa ja laiskottelimme johtajien huoneessa. Kävelimme bussipysäkille ja tällä kertaa oli helppo kävellä valoisassa. Odotimme bussia vähän aikaa ja sitten matkustimme takaisin jättäen Lopen taaksemme.

tunnelmakuvia

THE
GREAT ADVENTURE

- retkettä -

- luotettavaa tietoa partiomaailmasta
- lahjomattomat testihenkilöt
- mitään peittelemättä salat julki
- vain Töhnässä

Tänään testasimme elintarvikeliikkeiden vanukas-valikoimaa.

I sija Jacky makupala maitosuklaa	normaalin ihmisen, normaaliin makuun, normaali vanukas, normaalissa purkissa
II sija Jacky makupala kaakao	jos haluat vanukkaan pysyvän lusikassa kokonaisena OTA TÄMÄ!
III sija Nami Nami maitosuklaa "Pörrö"	Yliampuvan makuinen
4. Fanny maitosuklaa	vailla ominaismakua
5. Nami Nami kaakao "Hasse"	" Sä oot niin vahva, niin vahva !"
6. Jacky makupala maitosuklaa- vanilliini	värien sinfoniaa ! Marian ehdoton suosikki (ei muiden)
7. Susette maitosuklaa	täyteläinen muovin maku
8. Susette kaakao	O`BOY !
9. Jacky makupala kinuski	kinuskin täyteläistä lutra-lutraa !!

10. Jacky makupala   täällä minttu - missä suklaa?? Minttu,
minttusuklaa   Minttu... kuuntelen...
11. Nami Nami   "voihan vitalis!"
Toffee-suklaa
"osku"
12. Nami Nami   Suklaa edelleen kadoksissa?! Kola.Kola
kola-suklaa   kuuntelen...
"kille koala"
13. Susette   "margista..."
vanilja   surkunhupaisa esitys !
14. Nami Nami   uusi sana ensiavun maailmassa - herätä
banaani   tällä lähimmäisesi koomasta !!
"sipsu"

Boolia emme tällä kertaa suosittelisi !
... mutta avarsihan sekin maailmankatsomustamme omalta
osaltaan !!

Makutuomareina toimivat

& vieraileva tähtemme

Kati

Henna & Hanna

Panda retki

Perjantai 28.9.

Lähdimme Hakalehdon kololta klo. 17.30. Kaikki olivat ajoissa ja vielä oikeassa paikassa. Matka taittui seuraten autoa ,joka perässään veti isoa peräkärä, jonka sisältöön kuului mm. kymppitelttä ja kamiina jota luulimme lähiaikoina tarvitsevamme. Matka kesti noin 45 min , ja perillä rupesimme epäilemään että löytäisivätkö vanhemmat enää tänne. Mutta hällä väliä. Aikuiset lähtivät ja pystytimme teltan. Heta (koira) oli saanut partiohuivin joten sen täytyi olla täydessä työssä kokoajan. Ulli ja Ellu lähtivät jonnekin ja me purimme tavarat. Tässä ensi hetken kommentteja:

- Ai! Mis on mun pipo?
- En mä saa tätä makuupussia aukii
- Hei sä oot mun paikalla!

Näin julistimme retken alkaneeksi. Ulli ja Kaisa lähtivät tapaamaan marsilaisia. Ellu kertoili meille marsilaisista jotka lentelivät taivaalla ja näimme yhden ufonkin. Teimme naamarit jotka koristeltiin kirkailla väreillä, koska Ellu väitti marsilaisten pitävän kirkaista väreistä. Ellu oli varmaankin tutkinut asiaa. Kun kaikki olivat saaneet naamarinsa valmiiksi, niin hupsista vaan olivat Ulli ja Kaisa jo tulleet. Söimme makkaraa ja painuimme pehkuihin.

Lauantai 29.9.

Heräsimme yöllä , en tiedä paljonko kello oli, mutta aavistin että Heta oli käynyt tuulettumassa ja tuli nyt sisään. Kuului ääniä:

- HETA!
- Ai kuka vetää mua jalasta?
- Onks nyt jo aamu?

Seuraavaksi heräsimme vasta aamulla kun Ulli, Ellu ja Kaisa lähtivät ulos teltasta. Harmiksemme huomasimme että teltta oli aika märkä. Päkä ja Anne heittelivät Piippiä (Päkan norppaa). Onneksi emme olleet tulilinjalla. Menimme syömään ja saimme syötäväksemme Corn Flakes- muroja ja marsilaisren maitoa joka oli väriltään punaista. Sen jälkeen lähdimme haravoimaan

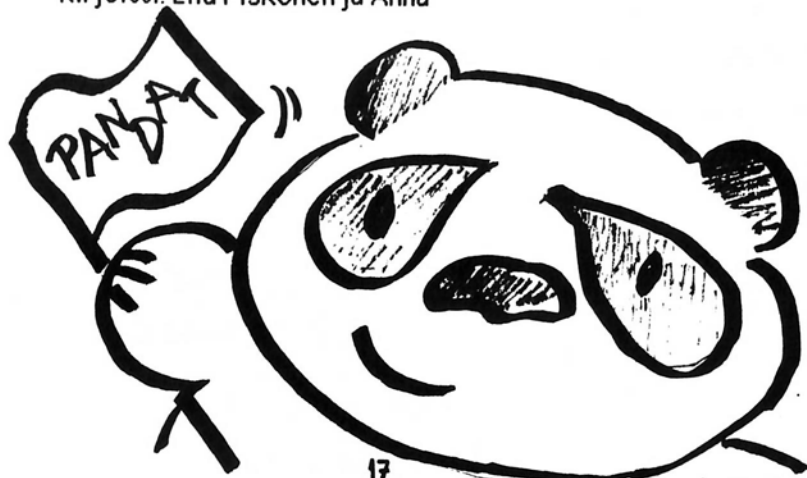

lehtiä Ullin mummon pihaan, niitä olikin aika paljon. Kun piha oli siisti, palasimme takaisin leiriin ja aloimme veistämään kuuveitsiä, kuten Ullin asian ilmaisi. Sen jälkeen söimme lihasörssiä ja perunoita jotka marsilaiset olivat käyneet keittämässä vihreässä vedessä. Sitten suunnistettiin rata jossa oli 8 rastia ja leikittiin hauskoja leikkejä. Päivälliseksi söimme pohjaanpalanutta hernekeittoa. Sitten Ulli ehdotti että koska viime yönä teltassa oli ollut vettä runsaan laisasti, menisimme yöksi Ullin mummon kanalaan (jossa ei ollut kanoja). Pakkasimme käyttötarpeet säkkeihin. Talsimme noi kilsan ja nukahdimme.

30.9. Sunnuntai

Heräsimme kanalassa kun Heta talsi päällämme. Sitten puimme vaatteet päällemme ja lähdimme takaisin. Kannoimme vuorotellen säkkejä, sillä kaikilla ei ollut niitä. Saavuiimme perille ja söimme taas Corn Flakesia mutta tällä kertaa maito ei ollut punaista. Sitten rupesimme keräilemään lastuja ja osa meni purkamaan telttaa ja osa pesemään hernekeittokeitinää. Se ei ollut kovin mukavaa puuhaa. Sitten leikimme ja Kirpun äiti tuli hakemaan osan kotiin, mutta Päkä, Ellu ja Anne ja johtajat haettiin myöhemmin. Olisin halunnut jäädä pitemmäksikin aikaa kun kuulin että he olivat olleet suklaansyöntikilpailua, mutta muutin mieleni kun kuulin että he olivat joutuneet keräämään pienimmätkin lastut.

Kirjoitti: Ellu Piskonen ja Anna

Luokitellut ilmoitukset

"lisempää"	Kiitämme kaikkia itsenäisyyspäivän lipunnostossa olleita
Nyt valmiiksi käristetty jauheliha Hennan liha & nahka oy:stä	Majan uusi os. VILHONVUORENKUJA 16 B 38 00500 HELSINKI
Dupi on vanha höyryveturinkuljettaja	Eva tuli takaisin ... vihdoin!
Kämpällä on uusi mikroaaltouuni-kotileipuri!	Figu lähtee metsään
valo tosin on rikki	Hänestä tulee ha ha harmaa
Juhuu! Mitä? Hä!?! prrr.....	Dupi sai jo nahkaseen osmonsolmun Hänestä tuli PJ
Aamu tunnelmia seikkailuredulta	Ibu ja Pekki pukeutuu asiattomasti!
Henna & Maria (= Herbamare) perustavat lottapalvelua	Mikä häpeä TAPMELLE
On kiva seistä tiiliseinän takana ruotsinkielisessä jumalanpalveluksessa!	Se on sitten niin että ... naps
eix joo??	Heli kärsii toimuksesta!

HIIPPARI 1990

Lähtö oli Savoy-teatterista, josta Lynx-Lynx studiosta saimme lähtötiedot. Reitti oli selvä, eikä ilmassakaan ollut moittimista. Tehtävämme oli selvittää taidevarkoot ja tuhopolttajat, vaikka välillä kyllä esim. sömmätimme tulta ja kävimme museossa, ja etsimme rosvojen piilopaikkoja. Pukeutumisen piti olla taidesuunnitainen, ja tämän takia aika monet olivatkin pukeutuneet maalareiksi. Pukummeikin arvosteltiin. Välillä kävimme syömässä, sillä nälkäkin pääsi yllättämään. Yhdellä rastilla saimme haastatella pakemiehiä, jotka kertovat meille muutaman-tuntia sitten tapahtuneesta pahoinpitelystä. Lisäksi saimme matkanvarrelta täydennystehtävän. Lopputehtävä oli ~~ni~~ Heilahdessa, permissuojassa, josta saimme ostaa Hiippari-tarrot muistiksi vuodelta 1990. Lopuksi lähdimme koteihimme pitkän, mutta iloisen päivän jälkeen.

Kirjoittanut:

Mirkka

&

Reetta

Laiskiöiset

